

Tallinn 18 May 2025
Jn 13, 31-33a.34-35

Tänane evangeelium on väljavõte Jeesuse testamendist oma jüngritele, kui ta valmistub surema ristil. Võib tunduda veidi kummaline kuulda neid Jeesuse hüvastijätusõnu, kui me tähistame tema ülestõusmist. Kuid pakkudes meile seda väljavõtet, tahab kirik, et me mõtiskleksime selle üle, kuidas jüngrid said aru, kes on Jeesus. Neli evangeeliumi ei ole ajakirjanduslikud kirjeldused Jeesuse elust. Neli evangelisti ei pidanud päevikut Jeesuse sõnadest ja tegudest, kui tema elu kulges. Luukas ja Markus ei pruukinud Jeesusega isiklikult kohtuda. Kuid kõik algas ülestõusmisega! Just siis avanesid jüngrite silmad ja südamed, et mõista, kes on Jeesus. Just ülestõusmise valguses mõistsid nad Jeesuse elu tähtsust ja seda, kes ta tegelikult oli. Pärast ülestõusmist otsustasid jüngrid taastada kõik, mis oli Jeesuse elus varem juhtunud. Just ülestõusmise valguses mõistsid nad Jeesuse sõnade ja tegude tähtsust ning tundsid vajadust asju üles kirjutada. Umbes nagu biograafid, kes kirjutavad üles kellegi elu, kelle elu tundub oluline alles pärast tema surma. Niisiis kutsub Kirik meid üles järgima apostleid. Lihavõttepühade tähistamisest rikastatuna saame Jeesuse sõnu ja tegusid vaadelda teistmoodi ja uuel viisil. Kirik õpetab meid vaatlema Jeesuse elu tema ülestõusmise kogemuse kaudu, nagu seda tegid jüngrid.

Üks asi, mida jüngrid mäletasid, oli see, kuidas Jeesus rääkis pärast seda, kui ta oli nende jalad pesnud. Evangelist Johannes oli sel ajal nendega koos ja tal on nendest hetkedest elavaid mälestusi. Ta mäletab, kuidas Jeesus nõudis armastust. „Ma annan teile uue käsu. Nagu mina olen teid armastanud, armastage üksteist.“ See oli Jeesuse kõne põhisisu. See mõte ei olnud uus. „Armastage üksteist“ on käsk, mida võib leida paljudes Vana Testamendi kirjakohtades. Kuid selle käsu teeb uueks see, et see on ankurdatud Jeesusesse. „Nagu mina olen teid armastanud“. See tähendab, et nüüdsest alates saavad meie inimlikud püüdlused üksteist armastada uue mõõtme. Armastus ei sõltu enam sellest, mida mina defineerin armastuseks. Enam ei ole mina see, kes otsustab, mis on armastus, vaid nüüdsest alates saab meie inimlikku armastust mõista Jumala armastuse kaudu, nagu seda on elanud Jeesus. Ja see on väga uus ja väga väärtuslik. See Jeesuse armastus koosnes tegudest ja sõnadest. See läks nii kaugemale, et ta andis meie eest oma elu, surres ristil. Ja kui Jumal oma Poja üles äratas, andis ta oma kohalolu igaveseks, armastusest igaühe ja igaühe vastu. Selle armastuse tõttu ja selle armastuse kaudu oleme kutsutud üksteist armastama. Nii nagu Tema meid armastas. See on Jumala vabastav uus käsk!

Ülestõusmise valguses tähendab see ka seda, et me ei pea selle uue käsu täitmisel toetuma ainult omaenda vahenditele. Jeesus elab täna meie kõrval ja saadab meid meie püüdlustes seda armastuse käsku ellu viia. Olgem realistlikud. See käsk ei ole lihtne, ... vähemalt minu jaoks! Ma võin seda sõnadega kuulutada, kuid selle elluviimine tegelikus elus on hoopis teine asi ja väga raske. Tõepoolest, minu enda tahtejõule tuginedes on see võimatu. Aga kui me asetame oma katsed Jumala armastuse ja Jeesuse ülestõusmise valgusesse, leiame inspiratsiooni, julgust ja lootust jätkata.

Vennad ja õed, kasvagem koos usus ja tehkem ülestõusmine meie nurgakiviks, et mõista Jeesuse armastust inimkonna vastu. See on sündmus, mis ületab aja ja koha, rassi ja rahva. See on Jumala kingitus alati, kõikjal ja kõigile. Selle ainulaadse kingituse kaudu peaksime armastama üksteist nii, nagu Tema meid armastab. Ja just meie armastuse kaudu saab maailm teada, et me oleme ülestõusnud Kristuse jüngrid! Alleluuia!

Tallinn 17 May 2025
Jn 13, 31-33a.34-35

Today's Gospel is an extract of Jesus' discourse which is his testament to his disciples as he prepares to meet his death on the cross. It may then sound somewhat strange to hear these farewell words of Jesus while we are celebrating his resurrection. But by offering us this extract, the Church wants us to reflect on how the disciples came to grow in the understanding of who Jesus is. The four gospels are not journalistic accounts of Jesus's life. The four evangelists did not keep a diary of Jesus's words and acts as Jesus' life evolved. Luke and Mark may never have met Jesus in person. But it all started with the resurrection! It is then that the eyes and the hearts of the disciples opened up to the understanding of who Jesus was. It is in the light of the resurrection that they realised how important the life of Jesus had been and who he really was. It is after the resurrection that the disciples decided to go back in time and reconstruct all what preceded. It is in the light of the resurrection that they understand the importance of the words and acts of Jesus and feel the need to write things up. Somewhat like biographers who write up a life of someone whose life appears important only after his death. So, the Church invites us to put our feet in the feet of the apostles. Enriched by the celebrations of Easter we can view the words and deeds of Jesus in another and new way. The Church teaches us to view Jesus' life through the experience of the resurrection, as the disciples did.

*One of the things which the disciples remembered was Jesus' discourse after he had washed their feet. The evangelist John was among them at the time and has lively memories of these moments. He remembers the insistence of Jesus on love: "I give you a new commandment. Love one another. As I have loved you, love one another". It was the core of Jesus' discourse. The idea was not new. "Love one another" is a commandment to be found in many passages of the Old Testament. But what makes this commandment new, is that it is anchored in Jesus. "As I loved you." This means that from now onwards our human efforts to love one another is given a new dimension. Love is no longer dependent on what I define as love. It is no longer **me** who decides what love is but from now onwards, our human love can be understood through God's love as lived by Jesus. And this is very precious. That love of Jesus consisted of acts and words. It went as far as giving his own life for us by dying on the cross. And as God resurrected his Son, he gave his presence forever, out of love for all of us and for each one of us. It is because of this love and according to this love that we are called to love one another. As He loved us. This is God's liberating new commandment!*

In the light of the resurrection, it also means that we do not have to rely solely on our own resources to live this new commandment. Jesus lives on today at our side and accompanies us in our endeavours to put this commandment of love into practice. Let us be realistic. This commandment is not an easy one, ... well at least for me! I may proclaim it in words but to put into practice in real life is a different cup of tea and very challenging. Indeed, relying on my own willpower, it is impossible. But when we place our attempts in the light of the love of God and of Jesus' resurrection, we will find inspiration, courage and hope to carry on.

Brothers and sisters, let us grow in faith together and make from the resurrection our cornerstone to understand Jesus' love for humanity. It is an event that is beyond time and place, beyond race and nation. It is a gift of God for always, for everywhere, for all. It is through this unique gift that we should love one another as He love us. And it is by our love that the world will know that we are disciples of the risen Christ! Alleluia!